

Psalm XXXIII

WESPAZJAN KOCHOWSKI

PSALMODIA POLSKA

Psalm XXXIII

Usque quo Domine oblivisceris me in finem¹.

Psalm 12²

DZIEKA ZA DOLEGLIWOŚCI OJCOWSKIEGO NAWIEDZENIA

Dokądże, Panie, zapomnisz mię na końcu i czemu odwracasz oblicze Twoje od ciebie, już już ginącego.

Ratunek Twój, kiedy najpotrzebniejszy, odszedł mię; a moc ukrzepiająca³ Twoja tak się ze mną obchodzi, jak gdy w ciężkim głodzie matka dziecko porzuci.

Acz⁴ ci ja tak opuszczony uważam w duszy mojej sądy Twe sprawiedliwe⁵, i na nikogo, tylko na porywczy pochop⁶ mój do złego narzekam.

Czegom⁷ sam chciałem, to mam; a jakom robiłem, taka mię też i kara za grzechy potyka.

Bo gdy rozmyślałem przeszłe dni młodości mojej, przypominam, że tam włosów pięk-szenie nie mogło być bez obrazy bożej i zgorzenia bliźniego.

Za to teraz zrosły się w kupę jako strąki bobu rozkwitłego, a nierozplecione kędziory uczyniły ze mnie Nazarejczyka.

I stąd mniemam czasem, żem zasiągnął od Samsona stroju albo żem tym znakiem na sędztwo⁸ ludu jest bożego naznaczony.

Jakoż widzę, że choć od tego proroka luty daleki; do własności jednak włosów jego i moje wielką mają relacją⁹.

Bo jako w tamtych skryta moc tała się ludzką niezmożona; tak i w moich uznawam niewypowiedzianej choroby ostrość, której żadne nie pomoże lekarstwo.

I tak nie tylko podniósł róg nieprzyjacieli na głowie mojej; ale też i wewnątrz różnemi dolegliwościami ścisnął mi serce.

Rzadka choroba, żeby mi nią nie dokuczył; i szczęśliwa część ciała, która by wolna była od uprzykrzonej afekcji¹⁰.

Temi parokszymi pomieszana głowa nie dosyć czyni funkcji swojej; a co godzina alteracją¹¹ pomieszany rozum prawie odchodzi od siebie.

Wierzę, jeżeli czemem zgrzeszył¹², to mi się w karę grzechu obraca; o jakoż słusznie z kołtonem rzekę: sprawiedliwyś Panie, gdy sądzisz, a dobrotliwy, gdy karzesz.

Młodość, Uroda, Grzech

Choroba, Bóg, Kara

¹ *Usque quo Domine oblivisceris me in finem* (łac.) — Jak długo, Panie, całkiem nie będziesz o mnie pamiętał; Psalm 13. [przypis edytorski]

² Psalm 12 — w dzisiejszej numeracji np. wg. *Biblii Tysiąclecia: Psalm 13*. [przypis edytorski]

³ *ukrzepiający* (daw.) — pokrzepiający, wzmacniający. [przypis edytorski]

⁴ *acz* (daw.) — aczkolwiek, jednakże. [przypis edytorski]

⁵ *uwążam (...)* sądy Twe sprawiedliwe (daw.) — uważam (...) za sprawiedliwe. [przypis edytorski]

⁶ *pochop* (daw.) — pochopność, skłonność. [przypis edytorski]

⁷ *czegom (...)* chciałem (daw.) — konstrukcja z ruchomą końcówką czasownika; inaczej: czego chciałem. [przypis edytorski]

⁸ *sędztwo* a. *sędztwo* (daw.) — także: *sęstwo*; sędziostwo, urząd sędziego. [przypis edytorski]

⁹ *relacją* (daw. forma) — dziś B. lp r.ż.: relację. [przypis edytorski]

¹⁰ *afekcja* (daw.) — skłonność, afekt; podrażnienie, pobudzenie; tu: chorobliwe podrażnienie jakiegoś organu. [przypis edytorski]

¹¹ *alteracja* (daw.) — wzburzenie, niepokój. [przypis edytorski]

¹² *czemem zgrzeszył* (daw.) — konstrukcja z ruchomą końcówką czasownika; inaczej: czem zgrzeszyłem; czymś zgrzeszyłem. [przypis edytorski]

Jużże¹³ tedy siecz, pal i według upodobania Twego dotykaj, o Najwyższy; jeno ukarawszy docześnie, racz przepuścić na wieki. Oświeć oczy moje, abym kiedy nie zasnął w śmierci i żeby nie rzekł trapiący mię nieprzyjaciół: przemogłem.

A ja i w najostrejszych boleściach śpiewać Ci i wielbić imię Tve święte będę, ufając, że w tem nawiedzeniu ręki Twej, choć się zachwieję, podźwigniesz upadłego. I tak rozraduje się duch mój w Zbawicielu swoim; a ja wyznawać będę Panu, że który mię nawiedził bólem, ten mi dodał i cierpliwości.

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi świętemu etc¹⁴.

¹³jużże (daw.) — konstrukcja z partykułą wzmacniającą -że; znaczenie: już więc, już zatem. [przypis edytorski]

¹⁴etc. (łac.) — skrót od *et caetera*: i tak dalej, i tym podobnie. [przypis edytorski]

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z *Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur*.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na *Licencji Wolnej Sztuki 1.3*.

Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w *Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur*. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/psalmodia-polska-psalm-xxxiii/>

Tekst opracowany na podstawie: Wespazjan Hieronim Kochowski, Trybut należyty wdzięczności wszystkiego dobrego dawcy Panu i Bogu, albo Psalmodya polska za dobrodziejstwa Boskie dziękująca, przez jedną najlichszą kreaturę roku pańs. 1693 napisana, a do druku podana roku pańs. 1695; wyd. Kazimierza Józefa Turowskiego, nakł. Wydawnictwa Biblioteki Polskiej, Kraków 1859.

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>) na podstawie tekstu dostępnego w serwisie Wikizródła (<http://pl.wikisource.org>). Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Sekuła, Wojciech Kotwica.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: [szczegóły na stronie Fundacji](#).